

רע"פ 1322/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1322/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בע"פ 8419-04-18 מיום 6.1.2019 שניתן על-ידי כב' השופטים ר' כרמל, כ' מוסק ו-ש' רנר

בשם המבקש: עו"ד אבי חימי

בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' כרמל, כ' מוסק ו-ש' רנר) בע"פ 8419-04-18 מיום 6.1.2019 במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופט מ' כדורי) בת"פ 18650-02-16 מיום 22.2.2018.

הבקשה מופנית כלפי ההחלטה שלא להימנע מהרשעת המבקש.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה על-ידי אחראי, לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובעבירה של תקיפת קטין על

עמוד 1

ידי אחראי, לפי סעיף 382ב(2) לחוק העונשין.

3. כמתואר בכתב האישום המתוקן, במהלך שנת 2015 נהג המבקש להכות את המתלוננת, בתו ילידת 2002, לעתים באמצעות חגורה. חלק מהאירועים המתוארים בכתב האישום התרחשו בביתם במיאמי בארה"ב, חלקם במרכז מסחרי בארה"ב, בטיול בפורטו ריקו ובישראל.

כן מתואר בכתב האישום המתוקן כי בסיומו של אחד האירועים, הנחה המבקש את המתלוננת כיצד לנהוג ומה לומר במקרה בו תיחקר על-ידי המשטרה, תוך שערך עמה סימולציה, בה הוא היה שוטר והיא נחקרת.

4. בגזר דינו בחן בית משפט השלום את אמות המידה אשר הוטו בהלכתכתב (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: הלכת כתב) להימנעות מהרשעה, וקבע כי חומרת מעשיו של המבקש, במסגרתם לא רק פגע במתלוננת פיזית אלא אף גרם לה "להשפלה יתרה"; העובדה כי הרשעתו אינה מחייבת את פיטוריו; וכן העובדה כי לא הוכחה כל "פגיעה קונקרטיה חמורה אחרת בשיקומו", אינם מאפשרים את ביטול הרשעתו.

בסופו של יום גזר בית משפט השלום על המבקש עונשים של 7 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע למשך שנתיים; 400 שעות שירות לתועלת הציבור; פיצוי בסך 10,000 ש"ח למתלוננת; וכן צו מבחן למשך 18 חודשים.

5. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה.

בית המשפט המחוזי סמך את ידי על פסק דינו של בית משפט השלום, והדגיש את חומרת מעשיו של המבקש תוך שהצביע על הפגיעה הקשה שנגרמה למתלוננת אשר "תזקק לטיפול ארוך טווח" כעולה מתסקיר מפגעת העבירה. כן נקבע כי פגיעה זו נגרמה "בנסיבות בהן איבדה את אימה ורמת התלות שלה במערער [במבקש - י' א'] היתה משמעותית ביותר".

לבסוף קבע בית המשפט המחוזי כי המבקש לא הוכיח שהרשעתו תוביל בהכרח לפיטוריו, ועל כן אין עניינו באגדרי אמות המידה שהותו בפסיקה להימנעות מהרשעה, ובפרט בדרישה להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם למבקש כתוצאה מהרשעתו.

6. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה שב המבקש על טענותיו כפי שהועלו בערכאות דלמטה.

בפרט מדגיש המבקש את ההליך השיקומי שעבר, ואת החשש שמא הרשעתו תביא לפגיעה בהליך שיקומי זה באופן המצדיק הימנעות מהרשעתו. לטענתו, בעת יישום תנאי הלכת כתב, יש צורך לבחון את מידת שיקומו של נאשם.

7. המשיבה מנגד סומכת את ידיה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי וטוענת כי הבקשה מהווה למעשה ניסיון לערער על העונש שהוטל על המבקש, ועניינה ביישום ההלכות שנקבעו זה מכבר בסוגיית הרשעתם של נאשמים.

8. דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד במסגרתם מעוררת הבקשה שאלה משפטית או ציבורית רחבת היקף החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים, או במקרים בהם עולה חשש לעיוות דינו של המבקש או גרימת אי צדק.

10. הבקשה שלפניי לא באה בגדרי אמות המידה האמורות, אלא ממוקדת כולה ביישום תנאי הלכת כתב על נסיבותיו האישיות של המבקש, ודי בכך כדי לדחותה.

11. אף לגופו של עניין לא מצאתי כי יש להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא. הכלל הוא שמקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. חריג לכלל זה מצוי בסעיף 71א(ב) לחוק העונשין, אשר פורש בפסק הדין בעניין כתב, ולפיו בית המשפט ימנע מהרשעה רק במקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ראו: רע"פ 328/19 אסייג נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש (15.1.2019); רע"פ 8315/18 פלונית נ' מדינת ישראל (29.11.2018)).

המעשים שביצע המבקש, במסגרתם היכה את בתו הקטינה פעמים רבות ובהזדמנויות שונות, תוך שהביא לא פעם להשפלתה במרחב הציבורי, מעלים חומרה יתרה. אני סבור כי בדין הורשע המבקש בגין ביצוע מעשים חמורים אלו, ולא שוכנעתי כי יש בהרשעה כדי לפגוע באופן מוחשי וקונקרטי בשיקומו.

12. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ז' באדר ב' התשע"ט (14.3.2019).

ש ו פ ט